

Sygn. akt III Cz 44/20 (I C 590/16)

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, w Wydziale III Cywilnym,

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Rejonowego Grzegorz Szacoń

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Asesor sądowy A. P.

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 r., w S.,

na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z powództwa Ł. W.,

przeciwko pozwanej K. J.,

o zapłatę,

na skutek zażalenia powoda na postanowienie z dnia 26 maja 2020 r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR Agnieszka Kuryłas SSR Grzegorz Szacoń (...) A. P.

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2015 roku powód Ł. W. wniósł przeciwko pozwanej K. J. pozew o zapłatę kwoty 1.341 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Dnia 4 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt I Nc 2408/15).

Postanowieniem z dnia 4 maja 2016 roku uchylono nakaz zapłaty z uwagi na niemożność jego doręczenia. Zarządzeniem z dnia 19 sierpnia 2016 roku ustanowiono dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej kuratora procesowego. W odpowiedzi na pozew z dnia 12 września 2016 roku kurator wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia.

W dniu 24 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał wyrok, w którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.341 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 407 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, a także przyznał kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 180 złotych. Wyrok uprawomocnił się w dniu 9 grudnia 2016 roku.

W dniu 3 kwietnia 2020 roku powód wniósł o wydanie orzeczeniu zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego i złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana mieszka w miejscowości G. w Niemczech, wobec czego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że posiada majątek na terenie Republiki Federalnej Niemiec, a postępowanie egzekucyjne powinno toczyć się za pośrednictwem niemieckich organów egzekucyjnych.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2020 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił wniosek, wskazując, iż zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego może być wydane tylko w stosunku do orzeczenia dotyczącego „roszczenia bezspornego”, a roszczenie wydane w niniejszej sprawie nie posiada takiego przymiotu, gdyż pozwana nigdy nie uznała powództwa, nawet w części, nie zgodziła się na zapłatę kwoty dochodzonej pozwem w drodze ugody, a w sprawie był ustanowiony kurator procesowy, który w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł szereg zarzutów. W ramach toczącego się postępowania sądowego kurator procesowy dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej konsekwentnie kwestionował żądanie pozwu w całości, wnosząc o jego oddalenie, czym – w ocenie Sądu I instancji – przejawiał się brak akceptacji strony pozwanej, co do wywodzonego roszczenia.

W przepisany terminie powód wniósł zażalenie na postanowienie, w którym zarzucił naruszenie przepisów postępowania art. 795 [1] § 1 k.p.c. w zw. z art. 3 ust. 1 lit. b oraz art. 6 ust. 1 lit. a, b i c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego i Rady nr 805/2004 roku w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych polegające na błędnym przyjęciu, iż roszczenie dochodzone w sprawie I C 590/16 było konsekwentnie kwestionowane przez kuratora sądowego ustalonego dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, co uniemożliwia wydanie zaświadczenia.

Zdaniem powoda brak wywiedzenia przez kuratora apelacji od wyroku stanowi brak sprzeciwu dłużnika w ramach procedury sądowej i pełną akceptację przez dłużnika rozstrzygnięcia Sądu.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, przez wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie będzie miało zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 805/2004, które ustanawia (...) Tytuł Egzekucyjny dla roszczeń bezspornych oraz przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, czyli art. 795 [1] k.p.c. co do wydania zaświadczenia Europejskiego Tytułu.

Przepis art. 795 [1] § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli tytuł egzekucyjny w postaci orzeczenia sądu lub ugody zawartej przed sądem lub zatwierdzonej przez sąd, spełnia warunki określone w przepisach rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.Urz. UE L 143 z 30.04.2004, str. 15, z późn. zm.; Dz.Urz. UE - polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 7, str. 38), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 805/2004", Sąd, który wydał orzeczenie albo przed którym została zawarta ugoda lub który zatwierdził ugode, na wniosek wierzyciela, wydaje zaświadczenie, że stanowią one europejski tytuł egzekucyjny, zwane dalej "zaświadczeniem europejskiego tytułu egzekucyjnego".

Należy wskazać, że celem powyższego rozporządzenia jest ułatwienie i przyspieszenie wykonania (egzekucji) w państwach członkowskich orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim. Przepisy rozporządzenia mają bezpośrednią moc obowiązującą na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyjątkiem Danii.

Zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego umożliwia wykonanie wydanych w Polsce orzeczeń sądowych, ugód sądowych i dokumentów urzędowych, dotyczących roszczeń bezspornych w innych państwach członkowskich, zgodnie z przepisami rozporządzenia.

Artykuł 33 cytowanego rozporządzenia stanowi, że niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Zatem rozporządzenie nr 805/2004 umożliwia wykonanie wskazanych w nim tytułów egzekucyjnych, opatrzonych zaświadczeniem europejskiego tytułu egzekucyjnego, w państwach Unii Europejskiej, jako państwach wykonania (art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 805/2004).

Przesłankami dopuszczalności wydania zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego jest spełnienie w postępowaniu, w toku którego doszło do wydania orzeczenia, minimalnych standardów odnoszących się do doręczenia dłużnikowi pisma wszczynającego postępowanie lub mu równoważnego oraz odnoszących się do informowania dłużnika o jego uprawnieniach. W przedmiotowej sprawie dłużnik nie uczestniczył w postępowaniu sądowym, w którym doszło do wydania wyroku zasądającego od dłużnika na rzecz wierzyciela kwoty 1.341 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz koszty procesu. Był on zastępowany w sprawie przez kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu. Sąd I Instancji, zgodnie z art. 15 rozporządzenia WE nr 805/2004, uznał, że doręczenie może nastąpić także do rąk osoby reprezentującej dłużnika. W ocenie Sądu II instancji kuratora dla osoby z miejsca pobytu ustanowionego w trybie art. 144 k.p.c. nie można utożsamiać z reprezentantem strony w postępowaniu. Sąd I instancji doręczył pismo wszczynające postępowanie (pozew) do rąk kuratora ustanowionego w trybie art. 144 k.p.c. Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu może nie tylko odbierać korespondencję skierowaną dla pozwanego, ale także ma obowiązek podejmować wszystkie czynności procesowe, które są niezbędne dla obrony praw strony w toku procesu (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 1997 roku, sygn. akt II CKU 82/97). Jednak nie o taki rodzaj reprezentacji chodziło ustawodawcy europejskiemu w art. 15 rozporządzenia nr 805/2004. Jak wskazał w wyroku z dnia 27 czerwca 2019 roku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu (sprawa C#518/18; sąd rejonowy w Czeskich Budziejowicach przeciwko Republice Czeskiej) „o ile art. 15 rozporządzenia nr 805/2004 przewiduje, że poza możliwością doręczenia, o której mowa w art. 14 rzeczonego rozporządzenia, doręczenia można dokonać również do rąk osoby reprezentującej dłużnika, o tyle należy stwierdzić, że kurator, taki jak ustanowiony zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi stosowanymi w postępowaniu głównym, nie może być uznawany za 'osobę reprezentującą dłużnika' w rozumieniu art. 15”. Trybunał zważył, iż prawodawca unijny obwarował możliwość skorzystania z dodatkowego i fakultatywnego instrumentu egzekucyjnego, jakim jest europejski tytuł egzekucyjny wymogiem, by dłużnik był znany z miejsca pobytu. Kwestia na którą powołuje się powód w zażaleniu, mianowicie, że roszczenie jest bezsporne, jest tak naprawdę irrelevantna na kanwie niniejszej sprawy.

Wyczerpując temat należy wskazać, że rozporządzenie przewiduje możliwość konwalidacji braku zgody z minimalnymi standardami. Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia, jeżeli w postępowaniu w państwie członkowskim wydania nie spełniono wymagań proceduralnych określonych w art. 13-17 rozporządzenia, brak takiej zgodności może być konwalidowany, a orzeczeniu może być nadane zaświadczenie (...), o ile: orzeczenie zostało doręczone dłużnikowi zgodnie z wymogami proceduralnymi według art. 13 lub 14 rozporządzenia; dłużnik miał możliwość zaskarżyć orzeczenie za pomocą środków umożliwiających pełną kontrolę sądową i dłużnik był należycie poinformowany w orzeczeniu lub wraz z nim o wymaganiach proceduralnych dotyczących zaskarżenia; dłużnik nie zaskarżył orzeczenia zgodnie ze stosowanymi wymaganiami proceduralnymi.

W niniejszej sprawie nie doszło jednak do konwalidacji braku prawidłowego doręczenia.

Uznając powyższe zażalenie podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w sentencji.

SSR Agnieszka Kuryłas SSR Grzegorz Szacoń (...) A. P.

Sygn. akt III Cz 44/20 (I C 590/16)

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;

2. odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. zarządzenie wykonać w terminie 3 dni;
4. przedłożyć z zpo lub za 14 dni.

S., dnia 24 lutego 2021 r.

SSR Grzegorz Szacoń